

III NODAĻA

NOZVEJAS SERTIFIKĀCIJAS SISTĒMA ZVEJAS PRODUKTU IMPORTAM UN EKSPORTAM

12. pants

Nozvejas sertifikāti

1. Kopienā aizliegts importēt zvejas produktus, kuru izcelsme ir NNN zveja.
2. Lai efektīvi īstenotu 1. punktā noteikto aizliegumu, zvejas produktus Kopienā importē tikai tad, ja tiem saskaņā ar šo regulu pievienots nozvejas sertifikāts.
3. Nozvejas sertifikātu, kas minēts 2. punktā, apstiprina tā zvejas kuģa vai to zvejas kuģu karoga valsts, no kuru veiktās nozvejas tika iegūti zvejas produkti. To izmanto, lai sertificētu, ka šādas nozvejas tika veiktas saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, noteikumiem un starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem.
4. Nozvejas sertifikātā ietver visu informāciju, kas precizēta II pielikumā norādītajā paraugā, un to apstiprina karoga valsts iestāde, kurai ir vajadzīgās pilnvaras apliecināt informācijas precizitāti. Saskaņā ar 20. panta 4. punktā noteikto sadarbību, karoga valstīm vienojoties, nozvejas sertifikātu var piešķirt, apstiprināt vai iesniegt elektroniski vai to var aizstāt ar elektroniskām izsekojamības sistēmām, kas iestādēm nodrošina tādu pašu kontroles līmeni.
5. I pielikumā izklāstīto to produktu sarakstu, kas neietilpst nozvejas sertifikāta darbības jomā, var pārskatīt katru gadu, balstoties uz rezultātiem, kas gūti, apkopojot II, III, IV, V, VIII, X un XII nodaļā minēto informāciju, un grozīt saskaņā ar 54. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Nozvejas dokumentēšanas sistēmas, ko ir pieņēmušas un piemēro reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas

1. Nozvejas dokumentus un visus saistītos dokumentus, kas apstiprināti saskaņā ar nozvejas dokumentēšanas sistēmām, kuras ir pieņēmusi reģionālā zvejniecības pārvaldības organizācija un kuras ir atzītas par atbilstīgām šajā regulā paredzētajām prasībām, pieņem kā nozvejas sertifikātus attiecībā uz zvejas produktiem, kas iegūti no sugām, uz kurām attiecas šādas nozvejas dokumentēšanas sistēmas, un tie ir pakļauti pārbaudes un verificēšanas prasībām, kas ir saistošas importētājam dalībvalstij saskaņā ar 16. un 17. pantu un 18. pantā paredzētajiem noteikumiem par importa atteikumu. Šādu nozvejas dokumentu shēmu sarakstu nosaka saskaņā ar 54. panta 2. punktā minēto procedūru.
2. Šā panta 1. punktu piemēro, neskarot spēkā esošos īpašos noteikumus, saskaņā ar kuriem šādas nozvejas dokumentēšanas sistēmas ir transponētas Kopienas tiesību aktos.

14. pants

Zvejas produktu netiešs imports

1. Lai importētu zvejas produktus, kuri veido vienu sūtījuma produktu partiju un kurus vienā un tajā pašā veidā transportē uz Kopieni no trešās valsts, kas nav karoga valsts, importētājs importēšanas dalībvalsts iestādēm iesniedz:

- a) nozvejas sertifikātu vai sertifikātus, ko apstiprinājusi karoga valsts; un
- b) dokumentētus pierādījumus, ka ar zvejas produktiem nav veiktas citas darbības, izņemot izkraušanu, atkārtotu iekraušanu vai kādu citu darbību, kas paredzēta, lai saglabātu tos labā un derīgā stāvoklī, un tie ir palikuši minētās trešās valsts kompetento iestāžu pārraudzībā.

Dokumentētus pierādījumus sniedz, izmantojot:

i) vajadzības gadījumā vienu transporta dokumentu, kas ietver informāciju par ceļu no karoga valsts teritorijas cauri trešai valstij; vai

ii) dokumentu, kuru izdevušas minētās trešās valsts kompetentās iestādes:

— kurā ir sīks zvejas produktu apraksts, preču izkraušanas un atkārtotas iekraušanas diena un, attiecīgā gadījumā, izmantoto kuģu vai citu transporta līdzekļu nosaukums un

— kurā norādīti apstākļi, kādos zvejas produkti atradās minētajā trešā valstī.

Ja uz attiecīgajām sugām attiecas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas nozvejas dokumentēšanas sistēma, kas atzīta saskaņā ar 13. pantu, tad minēto dokumentu var aizvietot ar šīs nozvejas dokumentēšanas sistēmas reeksporta sertifikātu ar noteikumu, ka trešā valsts attiecīgi ir izpildījusi paziņošanas prasības.

2. Lai importētu viena sūtījuma zvejas produktu partiju, kas apstrādāta trešā valstī, kura nav karoga valsts, importētājs iesniedz importa mērķa dalībvalsts iestādēm deklarāciju, kuru izdevusi šīs trešās valsts pārstrādes rūpnīca un kuru saskaņā ar IV pielikuma veidlapu apstiprinājušas tās kompetentās iestādes, un kurā:

a) sniegts precīzs neapstrādāto un apstrādāto produktu apraksts un to attiecīgais daudzums;

b) norādīts, ka šajā trešā valstī apstrādātie produkti cēlušies no nozvejām, kam ir karoga valsts apstiprināts(-i) nozvejas sertifikāts(-i); un

c) pievieno:

i) nozvejas sertifikāta(-u) oriģinālu, ja vienā sūtījumā eksportēto zvejas produktu pārstrādei izmantotas visas attiecīgās nozvejas kopumā; vai

ii) nozvejas sertifikāta(-u) oriģināla kopiju, ja vienā sūtījumā eksportēto zvejas produktu pārstrādei izmantota daļa no attiecīgās nozvejas.

Ja uz attiecīgajām sugām attiecas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizāciju nozvejas dokumentēšanas sistēma, kas atzīta saskaņā ar 13. pantu, tad deklarāciju var aizvietot ar šīs nozvejas dokumentēšanas sistēmas reeksporta sertifikātu ar noteikumu, ka trešā valsts, kur notikusi apstrāde, attiecīgi ir izpildījusi paziņošanas prasības.

3. Dokumentus un deklarāciju, kas noteikti attiecīgi šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā, var nosūtīt elektroniski, pamatojoties uz sadarbības sistēmu, kas paredzēta 20. panta 4. punktā.

15. pants

Ar dalībvalsts karogu peldošu zvejas kuģu gūto nozveju eksports

1. Lai eksportētu nozvejas, kuras guvuši ar dalībvalsts karogu peldoši zvejas kuģi, karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm nozvejas sertifikāts jāapstiprina, kā noteikts 12. panta 4. punktā, ja tā prasīts sadarbības sistēmā, kas paredzēta 20. panta 4. punktā.
2. Karoga dalībvalstis paziņo Komisijai kompetentās iestādes, kuras tās ir izraudzījušas 1. punktā minēto nozvejas sertifikātu apstiprināšanai.

16. pants

Nozvejas sertifikātu iesniegšana un pārbaudes

1. Apstiprināto nozvejas sertifikātu vismaz trīs darbdienu pirms paredzamās ieiešanas Kopienas teritorijā importētājs iesniedz tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā ir paredzēts importēt produktu. Trīs darbdienu termiņu var pielāgot atbilstīgi zvejas produkta veidam, attālumam līdz vietai, kur notiek ievešana Kopienas teritorijā, vai atbilstīgi izmantotajam transportlīdzeklim. Šīs kompetentās iestādes, pamatojoties uz riska pārvaldību, pārbauda nozvejas sertifikātu, ņemot vērā informāciju, kas sniegta paziņojumos, kuri saņemti no karoga valsts atbilstīgi 20. un 22. pantam.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, importētāji, kam piešķirts “atzīta uzņēmēja” statuss, var paziņot dalībvalsts kompetentajām iestādēm par produktu ienākšanu 1. punktā minētajā termiņā un apstiprināto nozvejas sertifikātu un ar to saistītos dokumentus, kā paredzēts 14. pantā, darīt pieejamus iestādēm, lai tās varētu sertifikātu pārbaudīt atbilstīgi šā panta 1. punktam vai verificēt saskaņā ar 17. pantu.
3. Kritēriji, lai dalībvalsts kompetentās iestādes piešķirtu importētājam “atzīta uzņēmēja” statusu, ir šādi:

- a) importētājs veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā;
- b) pietiekams importa darījumu skaits un apjoms, lai attaisnotu 2. punktā minētās procedūras īstenošanu;
- c) pietiekama atbilstība saglabāšanas un pārvaldības pasākumu prasībām;
- d) atbilstīga komerciālās un, attiecīgos gadījumos, transporta uzskaites sistēma, kas pieļauj attiecīgu pārbaudi un verificēšanu saskaņā ar šo regulu;
- e) pastāv atvieglojumi saistībā ar minētās pārbaudes un verificēšanas veikšanu;
- f) vajadzības gadījumā – praktiski kompetences vai profesionālo kvalifikāciju standarti, kas tieši saistīti ar veikto darbību; un
- g) attiecīgos gadījumos – pierādīta maksātspēja.

Dalībvalsts paziņo Komisijai “atzīta uzņēmēja” vārdu un adresi iespējami drīz pēc šāda statusa piešķiršanas. Komisija elektroniski dara informāciju pieejamu dalībvalstīm.

Nosacījumus attiecībā uz “atzīta uzņēmēja” statusu var paredzēt saskaņā ar 54. panta 2. punktā minēto procedūru.

17. pants

Verificēšana

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes var veikt visas verificēšanas, kuras tās uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu, ka šīs regulas noteikumus piemēro pareizi.

2. Šīs verificēšanas jo īpaši var ietvert produktu pārbaudi, deklarācijas datu, dokumentu esības un autentiskuma verificēšanu, uzņēmēju grāmatvedības un citu uzskaites datu pārbaudi, transportlīdzekļu, tostarp konteineru, un produktu uzglabāšanas vietu inspicēšanu, oficiālu pieprasījumu veikšanu un citas līdzīgas darbības papildus zvejas kuģu inspicēšanai ostā saskaņā ar II nodaļu.

3. Verificēšanas attiecas uz apdraudējumu, kas apzināts, pamatojoties uz valsts vai Kopienas līmenī izstrādātiem kritērijiem saskaņā ar riska pārvaldību. Dalībvalstis Komisijai valsts kritērijus dara zināmus 30 darbdienu laikā pēc 2008. gada 29. oktobra, kā arī atjaunina šo informāciju. Kopienas kritērijus nosaka saskaņā ar 54. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Verificēšanu jebkurā gadījumā veic:

- a) ja dalībvalsts verificējošajai iestādei ir pamats apšaubīt paša nozvejas sertifikāta autentiskumu vai karoga valsts attiecīgās iestādes apstiprinošā zīmoga vai paraksta autentiskumu; vai
- b) ja dalībvalsts verificējošās iestādes rīcībā ir informācija, kas liek apšaubīt zvejas kuģa atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem, noteikumiem vai saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, vai citām šīs regulas prasībām; vai
- c) ja par zvejas kuģiem, zvejniecības uzņēmumiem vai citiem uzņēmējiem ir ziņots saistībā ar domājamu NNN zveju, tostarp par zvejas kuģiem, par kuriem ir ziņots reģionālajai zvejniecības pārvaldības organizācijai, izmantojot instrumentu, ko pieņēmusi minētā organizācija, lai izveidotu to kuģu sarakstu, kuri, domājams, ir veikuši nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; vai
- d) ja reģionālajai zvejniecības pārvaldības organizācijai ir ziņots par karoga valstīm vai reeksporta valstīm, izmantojot instrumentu, ko pieņēmusi minētā organizācija, lai īstenotu tirdzniecības pasākumus attiecībā uz karoga valstīm; vai
- e) ja ir publicēts brīdinājums saskaņā ar 23. panta 1. punktu.

5. Dalībvalstis var nolemt veikt verificēšanu izlases veidā papildus verificēšanai, kas minēta 3. un 4. punktā.

6. Verificēšanas nolūkā dalībvalstu kompetentās iestādes var lūgt karoga valsts vai 14. pantā minētās trešās valsts, kas nav karoga valsts, kompetento iestāžu palīdzību un šādā gadījumā:

- a) pieprasot palīdzību, norāda iemeslus, kāpēc attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm radušās pamatotas šaubas par sertifikāta vai tajā ietverto apgalvojumu derīgumu un/vai par produktu atbilstību saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem. Palīdzības pieprasījuma pamatošanai tiek nodota nozvejas sertifikāta kopija un sniegta jebkura informācija vai dokumenti, kas apliecina to, ka informācija par sertifikātu ir neprecīza. Šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta karoga valsts vai 14. pantā minētās trešās valsts, kas nav karoga valsts, kompetentajām iestādēm;
- b) verificēšanas procedūru pabeidz 15 dienu laikā no verificēšanas pieprasījuma dienas. Ja attiecīgās karoga valsts kompetentās iestādes nevar ievērot termiņu, dalībvalsts verificējošās iestādes pēc karoga valsts vai 14. pantā minētās trešās valsts, kas nav karoga valsts, pieprasījuma var piešķirt atbildes termiņa pagarinājumu, kas nepārsniedz turpmākās 15 dienas.

7. Produktu laišanu tirgū atliek, kamēr nav saņemti 1. līdz 6. punktā minēto verificēšanas procedūru rezultāti. Uzglabāšanas izmaksas sedz uzņēmējs.

8. Dalībvalstis paziņo Komisijai kompetentās iestādes, kuras tās saskaņā ar 16. pantu un šā panta 1. līdz 6. punktu ir izraudzējušas minēto nozvejas sertifikātu pārbaudei un verificēšanai.

18. pants

Importa atteikums

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā atsaka importēt Kopienā zvejas produktus, nepieprasot papildu pierādījumus vai palīdzību no karoga valsts, kurā tās konstatēja, ka:

- a) importētājs nav varējis iesniegt nozvejas sertifikātu par attiecīgajiem produktiem vai nav izpildījis 16. panta 1. vai 2. punktā minētos pienākumus;
- b) importam paredzētie produkti nav tie paši produkti, kas minēti nozvejas sertifikātā;
- c) nozvejas sertifikātu nav apstiprinājusi 12. panta 3. punktā minētā karoga valsts iestāde;
- d) nozvejas sertifikātā nav minēta visa pieprasītā informācija;
- e) importētājs nespēj pierādīt, ka zvejas produkti atbilst 14. panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem;
- f) zvejas kuģis, kas norādīts nozvejas sertifikātā kā nozveju izcelsmes kuģis, ir iekļauts Kopienas NNN kuģu sarakstā vai 30. pantā minētajos NNN kuģu sarakstos;
- g) nozvejas sertifikātu ir apstiprinājušas tās karoga valsts iestādes, kurai saskaņā ar 31. pantu ir noteikts nesadarbīgas valsts statuss.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā atsaka importēt jebkādu zvejas produktus Kopienā pēc tam, kad pieprasīta palīdzība saskaņā ar 17. panta 6. punktu, ja iestādes:

- a) ir saņēmušas atbildi, saskaņā ar kuru eksportētājs nebija tiesīgs pieprasīt nozvejas sertifikāta apstiprināšanu; vai

- b) ir saņēmumu atbildi, saskaņā ar kuru produkti neatbilst saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem vai citiem nosacījumiem atbilstīgi šai nodaļai; vai
- c) nav saņēmumu atbildi noteiktajā termiņā; vai
- d) ir saņēmumu atbildi, kas nesniedz risinājumu pieprasījumā iesniegtajiem jautājumiem.

3. Ja zvejas produktu importu atsaka saskaņā ar 1. vai 2. punktu, dalībvalstis šādus zvejas produktus var konfiscēt un iznīcināt, likvidēt vai pārdot saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Pārdošanas peļņu var izmantot labdarības mērķiem.

4. Jebkurai personai ir tiesības pārsūdzēt lēmumus, kurus kompetentās iestādes pieņēmušas saskaņā ar 1., 2. vai 3. punktu un kuri attiecas uz to. Pārsūdzības tiesības piešķir saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem.

5. Dalībvalstu kompetentās iestādes par importa atteikumiem ziņo karoga valstij un attiecīgā gadījumā 14. pantā minētajai trešai valstij, kas nav karoga valsts. Paziņojuma kopiju nosūta Komisijai.

19. pants

Tranzīts un pārkraušana citā kuģī

1. Ja vietā, kurā šķērsos Kopienas robežu, zvejas produktiem piemēro tranzīta procedūru un tos transportē uz citu dalībvalsti, kur tiem piemēros citu muitas procedūru, 17. un 18. panta noteikumus īsteno minētajā citā dalībvalstī.

2. Ja vietā, kurā šķērsos Kopienas robežu, zvejas produktiem piemēro tranzīta procedūru un tos transportē uz citu vietu tajā pašā dalībvalstī, kur tiem piemēros citu muitas procedūru, minētā dalībvalsts 16., 17. un 18. panta noteikumus var īstenot ieviešanas punktā vai galamērķī. Dalībvalstis pēc iespējas drīz paziņo Komisijai, kādi pasākumi pieņemti, lai īstenotu šo punktu, kā arī atjaunina šo informāciju. Komisija šos ziņojumus publisko savā interneta vietnē.

3. Ja vietā, kurā šķērsos Kopienas robežu, zvejas produktus pārkrauj citā kuģī un transportē pa jūru uz citu dalībvalsti, 17. un 18. panta noteikumus īsteno minētajā citā dalībvalstī.

4. Pārkraušanas citā kuģī dalībvalstis nosūta galamērķa dalībvalstīm informāciju, kas iegūta no transportēšanas dokumentiem par zvejas produktu veidu, svaru, iekraušanas ostu un nosūtītāju trešā valstī, transportkuģu nosaukumus un pārkraušanas ostas, kā arī galamērķi, tiklīdz šāda informācija ir zināma un pirms gaidāmās ierašanās galamērķa ostā.

20. pants

Karoga valsts paziņojumi un sadarbība ar trešām valstīm

1. Nozvejas sertifikātus, kurus apstiprinājusi attiecīgā karoga valsts, šīs regulas nolūkos pieņem ar nosacījumu, ka Komisija ir saņēmusi paziņojumu no attiecīgās karoga valsts, ar ko apstiprina, ka:

- a) tā ir ieviesusi valsts pasākumus tās zvejas kuģiem piemērojamo tiesību aktu, noteikumu un saglabāšanas un pārvaldības pasākumu ieviešanai, kontrolei un izpildei;
- b) tās valsts iestādes ir tiesīgas apliecināt nozvejas sertifikātos norādītās informācijas patiesumu un veikt šādu sertifikātu verificēšanu pēc dalībvalstu pieprasījuma. Paziņojumā arī iekļauj informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu minētās iestādes.

2. Informācija, kas jāsniedz 1. punktā paredzētajā paziņojumā, ir izklāstīta III pielikumā.

3. Komisija informē karoga valsti par paziņojuma saņemšanu, kas nosūtīts saskaņā ar 1. punktu. Ja karoga valsts nenorāda Komisijai visus 1. punktā minētos aspektus, Komisija informē karoga valsti par trūkstošajiem aspektiem un pieprasa tai iesniegt jaunu paziņojumu.

4. Komisija vajadzības gadījumā administratīvi sadarbojas ar trešām valstīm jomās, kas attiecas uz šīs regulas nozvejas sertificēšanas noteikumu īstenošanu, tostarp elektronisku līdzekļu izmantošanā, lai izdotu, apstiprinātu vai iesniegtu nozvejas sertifikātus un attiecīgos gadījumos dokumentus, kas minēti 14. panta 1. un 2. punktā.

Šādas sadarbības mērķis ir:

- a) nodrošināt, ka Kopienā importēto zvejas produktu izcelsme ir nozvejas, kas iegūtas, ievērojot piemērojamos tiesību aktus, noteikumus vai saglabāšanas un pārvaldības pasākumus;
- b) atvieglot to formalitāšu izpildi, kas saistītas ar zvejas kuģu piekļuvi ostām, zvejas produktu importu un nozvejas sertifikātu verificēšanas prasībām, kas noteiktas II nodaļā un šajā nodaļā;
- c) paredzēt, ka Komisija vai tās pilnvarota iestāde veic revīzijas uz vietas, lai apliecinātu, ka sadarbības pasākums tiek efektīvi īstenots;
- d) paredzēt izveidot informācijas apmaiņas sistēmu starp abām pusēm, lai palīdzētu īstenot attiecīgo sadarbības pasākumu.

5. Sadarbību, kas paredzēta 4. punktā, neuzskata par priekšnoteikumu šīs nodaļas piemērošanai importam, kura izcelsme ir to zvejas kuģu gūtā nozveja, kuri peld ar jebkuras valsts karogu.

21. pants

Reeksports

1. To produktu reeksportu, kuri importēti atbilstīgi šajā nodaļā minētajam nozvejas sertifikātam, pilnvaro veikt, izmantojot nozvejas sertifikāta “reeksporta” iedaļas apstiprinājumu, ko veic tās dalībvalsts kompetentās iestādes, no kuras paredzēts reeksports, vai izmantojot sertifikāta kopiju, ja reeksportējamie zvejas produkti ir daļa no importētajiem produktiem.

2. 16. panta 2. punktā noteikto procedūru piemēro *mutadis mutandis*, ja zvejas produktus reeksportē atzīts uzņēmējs.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai kompetentās iestādes, kuras tās saskaņā ar 15. pantā noteikto procedūru ir izraudzījušas nozvejas sertifikātu “reekспорта” iedaļas apstiprināšanai un verificēšanai.

22. pants

Uzskaitē un izplatīšana

1. Komisija reģistrē valstis un to kompetentās iestādes, kuras paziņotas saskaņā ar šo nodaļu, ietverot:

- a) dalībvalstis, kuras ir paziņojušas kompetentās iestādes, kas apstiprina, pārbauda un verificē nozvejas sertifikātus un reekспорта sertifikātus saskaņā ar 15., 16., 17. un 21. pantu;
- b) karoga valstis, par kurām ir saņemti paziņojumi saskaņā ar 20. panta 1. punktu, norādot tās valstis, attiecībā uz kurām atbilstīgi 20. panta 4. punktam ir izveidota sadarbība ar trešām valstīm.

2. Komisija publicē savā tīmekļa vietnē un *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1. punktā minēto valstu un to kompetento iestāžu sarakstu un regulāri atjaunina šo informāciju. Komisija iestādēm dalībvalstīs, kas atbild par nozvejas sertifikātu verificēšanu, elektroniski dara pieejamu precīzu informāciju par karoga valsts iestādēm, kuras atbild par nozvejas sertifikātu apstiprināšanu un verificēšanu.

3. Komisija publicē savā tīmekļa vietnē un *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* nozvejas dokumentēšanas sistēmas, kuras ir atzītas saskaņā ar 13. pantu, un regulāri atjaunina šo informāciju.

4. Dalībvalstis saglabā importam iesniegto nozvejas sertifikātu oriģinālus, eksportam apstiprinātos nozvejas sertifikātus un nozvejas sertifikātos apstiprinātās “reekспорта” iedaļas trīs gadus vai ilgāk saskaņā ar valsts noteikumiem.

5. Atzītie uzņēmēji saglabā 4. punktā minētos dokumentu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk saskaņā ar valsts noteikumiem.